

jeno, nesnažno, propalo, in nima živahne t govine. Zamaleso me edino le silna vrata mestna, pojedine res krasne mošeje, kakor tudi stavba hiš, ki so stare po pet, šest, in tudi po osem sto let.

Kmalu po tem izletu me je oglasil marabut cesarju ter mi izsosloval zaslišanje. Ogromna palača cesarjeva je sama zase tako rekoč zunaj mesta.

(Dalje nasl.)

Ne v Brazilijo!

Tržaška „Edinost“ v svoji 1. št. t. l. prijavlja sledeče pismo v svarilo vsem onim, ki naveličani domačega, gotovega kruha silijo v Brazilijo obetati si tam hribe zlata:

Iz Brazilije dobili smo dne 28. p. m. pismo od tržaškega okoličana, katerega so zaslepila brezvestna obečanja židovskih agentov, da se je izselil z drugimi nesrečneži v južno Ameriko. Pismo objavimo polnoglasno, da se prepričajo iz njega naši rojaki, kako se godi ubogim izseljencem v novem svetu. Slovi tako-le:

Rio de Janeiro 29. novembra 1888. Č. g. urednik! Prosim, da blagovolite ponatisniti v cenjen Vaš list „Edinost“ nekoliko vrstic. Naznanjam Vam in sl. občinstvu, da smo srečno pripluli dne 24. t. m. (novemb.) 285 oseb, vsi zdravi in čili ob 8. uri zjutraj v Rio de Janeiro. Popoldne ob 4. uri izkrkali smo se vsi veseli iz lloydovega parnika „Helios“ ter stopili z gromovitimi živio in evviva-klici na novi svet. Odpeljali so nas takoj na eno uro od mesta oddaljen mali otok, tako zvani „Izola di Fiori“, kateri je pripravljen navlašč za izseljence. Drugo jutro ob 3 uri so nas agenti skupaj sklicali ter nas ukrcali na male ladije, katere je odpeljal majhen parobrod en četrt ure daleč od našega „otoka“ do železnične postaje.

Naši agenti se nas takoj vprašali, dali imamo za danes kaj jesti, ker nam pripravljena jed vsem ne bode zadostovala ter nam rekli, naj nekoliko potrpiamo. Res je, da smo si morali stiskati trebuhe že prvi dan.

Mislili smo si, da nas odpravijo takoj v namenjen naš kraj, to je v pokrajino Minas Geras. Vprašali smo zaradi tega, koliko časa imamo do tlje in odgovorilo se nam je, da smo v 5. urah tamo. Ustavili smo se pa še le ob 6. uri na postaji Makaje, kjer so nam dali nekoliko jesti. Veliko nas je pa ostalo z praznim želodcem.

Drugi dan zjutraj so nas peljali zopet naprej, ali popoldne šele smo se ustavili. Ogledujemo se vse na okrog — toda dozdevalo se nam je, da nismo na pravem kraju, kajti na postaji bilo je napisano: „Trionfo“ Vsled tega vprašamo se, kolikor smo znali, dali je blizo naš kraj, v katerega smo namenjeni, ali ljudje večinom zamorci dali so nam razumeti, da smo izdani. Sreča, da so nam povedali nekateri Italijani, kamo so nas pripeljali ter nam raztolmačili, da smo prodani, liki živina!

Vsled tega je nekaj naših pobegnilo in ostalim se godi, da ne morejo niti živeti niti umreti! Ko se je to doznelo, pričel je jok in stok ter upitje: „Nazaj! nazaj!“ Napravili so nam na licu mesta nekaj jedi, ali niti polovica nas ni mogla jesti pripravljenih ostudnih stvari. Ko so sprevideli, da uže ne gre drugače, odpravili so nas istim potom zopet nazaj, samo da smo se ustavili na istej postaji, kakor prejšnji dan ter stali vso noč in drugi dan. Šele tretji dan zjutraj smo se odpeljali ter se vrnoli zvečer na „Isolo di Fiori“.

Tam čakamo odrešenja! Štiri dni smo bili na poti, 17 postaj smo prepotovali in živeli smo kakor goved, katera se vodi v klavnico in jesti nismo imeli skoraj da ničesar! Žalostno je bilo slišati jok, posebno ubogih žensk, katere niso imele kaj ponuditi svojim otročičem. Ali vidite g. urednik, kako so nas znali tržaški židje zaslepiti, njim na čelu g. M.....! Koliko so nam obečali in kako so nas zaslepili!

Zbralo se je nekoliko mož izmed nas ter podali smo se, ne da bi bil kdo drugi o naših načrtih kaj vedel k tukajšnjemu c. kr. avstrijskem konzulu. On je bil uže prejšnji dan zvedel, kaj se je z nami godilo in napravil je proti tukajšnjim agentom govor, kateri nas je vse globoko prešinil. Poročal Vam bodem v kratkem, kako morejo iztrgati zveste Avstrijance iz naročja mile domovine, brez dovoljenja ter nas poslati v kraj, kjer ni videti drugo, nego nebo in goščava ter se ne more niti potolažiti žeje z pitno vodo! Tukaj nam da gospoda prav, da smo se vrnili v Rio de Janeiro ter tudi gosp. c. kr. avstr. konsul nam je obljubil, da bode objavil, kaj se je z nami godilo.

Zdaj se hočejo vsi domu vrniti in mislim, da se nam bode tudi posrečilo, toda za gotovo ne vem. Sedaj ostanemo še 8 dni na „Isoli di Fiori“, dokler se stvar dobro ne preudari.

Na vsem pa je kriv nekaj kapetan lloydovega parnika „Helios“ in pa tukajšnji agentje, ker so nas izkrkali brez dovoljenja tukajšnjega konsolata ter nas pognali v puščavo. Čas mi ne dopušča danes več pisati kaj več prihodnjič.

Vaš

I. Snidaršič

bivši Barkovljan, št. 11.

Rojaki, čitajte in preudarjajte to pismo in izbijte si iz glave misel o „selitvi v Ameriko“!

Naši dopisi.

Iz Ljubljane. — Hranilnica ljubljanska imela je svoj letni občni zbor, v katerem se je po pravici izrekalo obžalovanje o smrti hranilničnega predsednika Alexandra Dreoa in pa Leop. Bürger-ja podpredsednika; kot starosta kuratorjev predsedoval je zboru g. W. Stedry. Za predsednika izbran je bil trgovec

Jos. Lukman, za podpredsednika, pa dr. pl. Schrey. Kot edin nov člen hranilnice sprejet je bil — in to je tipično — višji vojaški zdravnik dr. Bock. — Nekdaj, ko hranilnica še ni bila izključno politično zatišje nemškutarjev, imela je hranilnica pravilo, da se je med njene člene sprejela vsaka odlična oseba v Ljubljani, izrekoma je bil mestni župan ljubljanski vedno tudi člen hranilničnega društva. Dandanes pa si kolovodje hranilnice prav na vse kriplje prizadevajo, stakniti kje ptujo, nepoznano, izvan zveze z deželo in ljubljanskim mestom stoječo osebo. pri kateri edino to odločuje, da z slovenskim prebivalstvom in narodom naše dežele nima nikakoršne naravne ali sočutne zveze, — in v tem nahaja se sposobnost za sodelovanje imetja v zavodu, čegar imetje in bitje sloni skoraj izključno na slovenskem narodu naše dežele. —

Nek stari pregovor pravi, da vrč tako dolgo hodi k vodnjaku, dokler se ne ubije!

— Zadnje najvišje odlikovanje treh škofov: Misija Zwerger in Aichner, pozdravlja se v vsih katoliških krogih naše države z velikim zadostuejem. Znano je da so ravno ti trije gosdodje oni ožji odbor škofovskih konferenc, ki so zdelevali to, kar so škofje na svojih shodih sklepali in potem izvrševali.

— Trgovinska zbornica imela je včeraj ob 2 popoldne izredno zborovanje ter je sklepala o tem, na katerih mestih na desnem bregu Ljubljanice bi se namestila dva poštna ekspedita. Kolikor se čuje, leteli so glasovi na to, da naj bi se en ekspedit umestil blizu šenklavškega župnijskega poslopja, drugi pa blizu c. kr. deželne sodnije na starem trgu.

Zdradba novega deželnega gledališča v Ljubljani. Prvi načrt za zgradbo novega gledališča došel je deželnemu odboru sv. treh kraljev dan z Dunaja. Načrt obsega 8 listov in 2 poli popisa. Stroški za zgradbo so na debelo proračunani na 182.000 gld. prostora bi bilo v novem gledališču za nad 900 oseb.

Doposlal je te načrte mlad, na Dunaji živeč arhitekt Juri Hladnig, sin bivšega c. kr. fin. prokuratorja v Ljubljani.

— Zapuščina umrlega Aleksandra Dreota, delila se bode, kakor vse kaže, na podlogi postavnega dednega prava. Oporoke se do danes ni našlo nikjer. Kolikor se čuje, žive smeječi se dediči v Savinjski dolini na Štajerskem. Čudno je da premožen, neoženjen, prileten in razumen mož more opustiti oporoki, po kateri naj bi se zapuščina njegova razdelila v soglaji z njegovimi nameni.

— Imenovanja in premeščenja. Pristavoma pri okrožnem sodišči v Celji sta imenovana g. Karol Martinak v Mariboru in dr. Schäftlein v Št. Lenartu, dalje avskultanta g. Anton Rozina pristavom za Ribnico in g. Rihard Bratuš za Kozje. Pravni praktikant pri deželnem sodišči v Ljubljani g. Karol Pleiweiss je imenovan avskultantom za Kranjsko „extra statum“. Pre-

meščeni so pristav g. A. Liebisch iz Šmarija v Maribor, J. Rotner iz Ribnice v Šmarije in g. Josip Kronvogel iz Kozjega v Št. Lenart.

— Odlikovanje. Državni nadpravnik v Gradci g. dr. Viktor Leitmeier je odlikovan z redom železne krone tretje vrste.

— Dr. Fr. Rački je imenovan častnim članom zgodovinskega društva „Nestor letopisec“ v Kijevu.

— Tukajšnje prisilne delalnice paznik Seidl je pred tednom zginil. Bil je pred leti trgovec s steklovino v Novem Mestu.

— Silovita burja razsaja že več dni po Krasu in tržaški okolici. V Trstu je te dni vrgla nekega Borrija s ceste proti Žavljam v morje. V mestu je nekega gospoda treščila ob tla, da si je zlomil tri rebra. Iz Reke se poroča, da je v petek zvečer burja vzdignila prazen toveren vlak ogerske državne železnice nad Bakrom ter ga vrgla čez nasip. Sprevodnik Schleining in zavijač Gilgenbach sta mrtva, sprevodnik Črmak je težko ranjen. Sprevodnika Gregoriča je burja vrgla čez nasip v prepad, kjer so ga našli mrtvega. Ravno isti večer je burja vrgla na tla na postaji v Borštu 51 let starega Ig. Stefina iz Postojine, da si je zlomil nogo. Nesrečneža so peljali v tržaško bolnišnico. V Trstu je burja v petek zvečer porušila del kurilnice južne železnice in poškodovala nekaj železniških strojev. Druge nesreče ni bilo.

— Umrli je danes zjutraj gosp. Janez Podboj, posestnik in mesar v Ribnici, po dolgi in mučni bolezni, rojen dne 16. marca 1821. Bil je marljiv gospodar, skrben oče in vzgleden kristijan.

— Glavno ravnateljstvo državnih železnic avstrijskih naznanilo je trgovinski in obrtniški zbornici tole: „Ker bržkone ne bode mogoče s 1. januarjem 1889. l. izdati novi tarif za južne železnice postaje s Česko, to sem odredil, da se priobče znižani tarifi za različne proizvode v prometu Ljubljana-Česka v ukazniku c. kr. trgovskega ministerstva, kar sem že javil s pismom od 4. jan. 1888 št. 22.642/V. Rečeni tarifi bodo se po takem rabili tudi počenši s 1. januarjem 1889 l. dotlej, dokler se ne prekličejo, oziroma dokler se ne uvede po tarifnem potu, najdalje pa do konca dec. 1889. leta pod dozdanjimi pogoji in natini potom kartovanja.“ Znižani tarifi v prometu s Češkega v Ljubljano ali pa vice versa tičejo se naslednjih proizvodov: ocokranega sadja, manufakturnega blaga, detelnega semnja, kleja (lima), porcelanskega blaga v zabojih, petroleja in ploskega stekla ter so priobčeni v ukazniku c. kr. trgovskega ministerstva št. 143, I. letnik, str. 2066. Zbornica podaje vrhu tega drage volje pismena pojasnila.